

[Albrechtsen]

konkret ekstra bidrag fra dansk side. Hvor yderligere vigtigt det er, bliver da bare understreget af hr. Kofod-Svendsens bemærkning.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil kun sige til hr. Kofod-Svendsen, at det undrer mig, at det lige netop er ham, der vil bidrage med den del af debatten. Det mener jeg vi har andre partier til herinde.

Til fru Helle Degn vil jeg sige, at det jo er socialdemokratiet, der har forholdt sig til vores dagsorden og ikke har ment, at den var god nok. Derfor virker det nok lidt besynderligt, at det er os, der sådan bare skal tage stilling til den socialdemokratiske dagsorden. Men nu vel, så lad mig da kigge på den.

Der er jo sket det, siden jeg hørte om dette her, at der er kommet et element mere ind, dette med at fordoble resultatet af indsamlingen. Det er jeg glad for er kommet til her i dag. Mit problem er ikke, at vi bakker bistandspolitiske målsætninger og principper op. Det, jeg ønsker, er, at regeringen inden udgangen af marts måned, hvor der er tid nok til næste sultkatastrofe, fremlægger en sammenhængende plan for den danske indsats på dette område, som indeholder, hvor mange penge vi skal bruge på katastrofehjælp, hvilke projekter inden for FN vi skal støtte på det langsigtede plan, og hvilken samlet politik vi har.

Mener fru Helle Degn ikke, at vi skal have et sådant udredningsarbejde, og mener fru Helle Degn ikke, at udenrigsministeren skal fremlægge en sådan samlet plan til marts måned?

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Det spørgsmål, hr. Gade rejser, vil vi få lejlighed til at debattere nærmere, idet vi faktisk hvert eneste år vurderer midlerne, investeringerne i den danske bistandsindsats, når vi tager stilling til de rullende femårsplaner. Så det er der et svar på og en mulighed for yderligere at diskutere ved den lejlighed.

Formanden:

Hr. Gade har ordet for en kort bemærkning, og så skal vi snart videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg skal gøre det kort, men det er kun af hensyn til klarheden.

Det betyder altså, at socialdemokratiet ikke mener, at vi har brug for i løbet af de næste 3 måneder at lave en sådan samlet plan, således at vi ikke kommer i samme situation som her i det sidste år, hvor vi også vidste, at katastrofen ville komme. Det er det eneste, der står i vores dagsordensforslag. Vi vil påtvinge regeringen at gøre dette her. Når jeg siger det på den måde, er det, fordi jeg har kunnet mærke på udenrigsministerens udtalelser og hele forløbet, at han ikke er indstillet på det. Han har afvist det over for mig, og derfor er jeg jo nødt til at satse på, at det bliver gennemført, og derfor er jeg også nødt til at få det igennem i en dagsorden.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Der er to ting, jeg vil gøre hr. Gade opmærksom på. Der er det grundlæggende forskerte i argumentationen, at dette her skulle komme bag på os. Det gør det overhovedet ikke. Det er noget, der har været inde i den almindelige u-landspolitik og bistandsplanlægning igennem lang tid. Det var det ene.

Det andet er, at vi netop skal drøfte denne rullende femårsplan og tage stilling til den i næste måned.

Elisabeth Krog (KF):

Som det er fremgået af udenrigsministerens redegørelse og af debatten indtil nu, er der mange lande i Afrika, herunder også tidligere meget velstående lande som Angola og Moçambique, som i de senere år er sunket ned i nød og fattigdom og dermed synes inde i en udvikling, som er selvforstærkende. Hungersnød og sygdom og en udbredt menneskelig elendighed påkalder ikke bare vor øjeblikkelige medfølelse og stiller krav om offervilje og hurtig hjælp, men formaner os også til en bedre planlægning af vor langsigtede udviklingshjælp til de berørte lande. Vor udviklingshjælp og formen for den skal ikke